

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 252/2021
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, у парници тужиоца Стамбене заједнице „АА“ ..., чији је заступник професионални управник ББ, чији је пуномоћник Ђина Немчевић, адвокат из ..., против тужене ВВ ПР Угоститељска радња „ГГ“ ..., чији је пуномоћник Слободанка Петковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, решавајући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној 21.04.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилац је 04.12.2020. године Основном суду у Новом Саду поднео тужбу против тужене, ради стицања без основа. Основни суд у Новом Саду се решењем П 30923/2020 од 26.02.2021. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења списе предмета упутио Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду. Према датим разлозима, ради се о спору између привредних субјекта, због чега је применом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за поступање у овој правној ствари стварно надлежан привредни суд.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет, уз пропратни акт П 755/2021 од 06.04.2021. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 87/18), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд.

Према члану 25. став 1. тачка 1. истог Закона, привредни суд у првом степену је стварно надлежан да суди у споровима између домаћих и страних привредних

друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају, ради се о спору између тужиоца – који је правно лице и није привредни субјект и тужене предузетника – привредног субјекта, у коме је предмет спора стицање без основа, по основу неоснованог обogaћења тужиле услед немогућности коришћења предметне заједничке просторије тужиоца коју је заузела тужена, која није део пословног простора у чијем закупу се налази и нема правни основ за коришћење исте.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за заснивање стварне надлежности привредног суда, јер се не ради о спору између два привредна субјекта, нити је спор произашао из обављања делатности тужене, као привредног субјекта, имајући у виду да се тужбом тражи исплата по основу неоснованог обogaћења односно коришћења заједничке просторије тужиоца-Стамбене заједнице, без правног основа, као облигационо правни захтев.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова за суђење у овој правној ствари стварно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић